

EL VIATGE A ITACA I D'ALTRES POEMES

EL VIATGE A ITACA

I

Quan surts per fer el viatge cap a Itaca,
has de pregar que el camí sigui llarg,
ple d'aventures, ple de coneixences.
Has de pregar que el camí sigui llarg,
que siguin moltes les matinades
que entraràs en un port que els teus ulls ignoraven,
i vagis a ciutats per aprendre dels que saben.
Tingues sempre al cor la idea d'Itaca.
Has d'arribar-hi, és el teu destí,
però no forcis gens la travessia.
És preferible que duri molts anys,
que siguis vell quan fondegis l'illa,
ric de tot el que hauràs guanyat fent el camí,
sense esperar que et doni més riqueses.
Itaca t'ha donat el bell viatge,
sense ella no hauries sortit.
I si la trobes pobra, no és que Itaca
t'hagi enganyat. Savi, com bé t'has fet,
sabràs el que volen dir les Itagues.

II

Més lluny, heu d'anar més lluny
dels arbres caiguts que ara us empresonen,
i quan els haureu guanyat
tingueu ben present no aturar-vos.
Més lluny, sempre aneu més lluny,
més lluny de l'avui que ara us encadena.
I quan sereu deslliurats
torneu a començar els nous passos.
Més lluny, sempre molt més lluny,
més lluny del demà que ara ja s'acosta.
I quan creieu que arribeu, sapigieu trobar noves sendes.

III

Bon viatge per als guerrers
que al seu poble són fidels,
afavoreixi el Déu dels vents

el velam del seu vaixell,
i malgrat llur vell combat
tinguin plaer dels cossos més amants.
Omplin xarxes de volguts estels
plens de ventures, plens de coneixences.
Bon viatge per als guerrers
si al seu poble són fidels,
el velam del seu vaixell
afavoreixi el Déu dels vents,
i malgrat llur vell combat
l'amor ompli el seu cos generós,
trobin els camins dels vells anhels,
plens de ventures, plens de coneixences.

ITACA (Kavafis, Ribas, Llach)

TURQUIA

Has deixat, verd del teu nom,
la vella bandera verda,
pel vermell de la revolució,
amb la lluna i una estrella.

Homes cabals, terra ferma.
Mar d'història inacabada,
ixent el Sol de la pàtria,
que als mediterranis besa.

No permetis que de nou,
gent de les velles esglésies,
dominin el que has guanyat,
amb la pau i la fermesa.

TURQUIA (Pep Bermejo)

MEDITERRÀNIA

És la mar, mare de la cultura,
qui ha unit tots els pobles,
de les ribes daurades,
amb el pi verd i negre.

No som part de la bàrbara Europa
de les terres del fred.
Som fills del blau i del blanc,
de les terres del Sol,
de la Mediterrània.

MEDITERRÀNIA (Pep Bermejo)

LLETANIA

Mestissatge, raça única de la Mediterrània.
Nascuts des de la Sublim Porta, fins a les Columnes.
Dones i homes.

Fills dels camins de les naus,
amb els pavellons de tots els colors de l'iris.
Dones i homes.

Escrivint el sobri llatí, el florit arabesc,
els primitius jeroglífics i els aïllats símbols grecs
Dones i homes.

Del llevant exuberant i el ponent auster.
De la riba nord boscosa, de la riba sud sorrenca,
Dones i homes.

Creadors de les arts, les muses i el panteó.
Navegants, comerciants, pirates i contrabandistes.
Dones i homes.

Prompte el geni, el seny i la rauxa.
Junts, la flor i la paraula, la faca i el iagatà.
Dones i homes.

La lira, el joc i els plaers dels sentits.
La conversa tranquil·la i la discussió apassionada.
Dones i homes.

Les carns i el peixos amb aromes d'espècies.
El pa, el vi i l'oli, amb els raïms, les figues i les taronges.
Dones i homes.

La nostra raça jove i vella, no és de les terres del fred.
No te un color de pell, ni de cabells, ni d'ulls, ni una llengua.
Dones i homes.

Som els rics fills de les cultures i els cossos.
Som els fills de la diversitat absoluta de la Mediterrània
Dones i homes.

LLETANIA (Pep Bermejo)